

довів, що зміна умов договору викликана наявністю ідеальної сукупності всіх обставин, передбачених ч. 2 ст. 652 ЦК, що є обов'язковою умовою для вирішення питання про зміну умов договору. Висновок Київської торгово-промислової палати від 10 червня 2009 р. свідчить лише про те, що у позивача є право на зміну умов кредитного договору, і не свідчить про наявність усіх умов, необхідних для такої зміни.

На нашу думку світова фінансова криза для України є явищем досить новим, тому не можна не враховувати її значимість та потрібно сказати, що її можна віднести до форс-мажорних обставин, та до такої обставини, яку сторони не могли передбачити на момент укладення договору. Тому вважаємо рішення Голосіївського районного суду м. Києва від 17 серпня 2009 р. правомірним. Для вирішення спірних ситуацій за кредитами в період 2008-2010, ми пропонуємо не розривати договори, а змінювати умови договору та встановлювати такий компроміс між сторонами, що буде вигідний обом, через те що тут фактично була така обстановка, яку ніхто не міг передбачити. І в подальшому в законах можна прописати світову фінансову кризу як форс мажор.

Тому, ми вважаємо, що видача кредитів в іноземній валюті була і є правомірною і не можна посилались на неправомірність цього договору через те, що особа не має змоги виконувати зобов'язання за кредитним договором. Також хотілось відзначити, що особи повинні виконувати зобов'язання за кредитом і лише за рішенням суду чи за згодою фінансово-кредитної установи змінювати умови договору.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ПРАВА НА ТОВАРНИЙ ЗНАК У МІЖНАРОДНОМУ ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

студентка 3-го курсу юридичного факультету навчально-наукового інституту права та психології НА ВС

Шевчук Аліна Віталіївна

Науковий керівник: доцент кафедри господарського права та процесу факультету правового забезпечення підприємницької діяльності та психології навчально-наукового інституту права та психології НАВС **Свиственков В.В.**

Економічні реформи та інші глобальні перетворення, які відбулися в нашій країні за роки незалежності відкрили перед громадянами України та суб'єктами господарювання нові можливості для участі у приватних відносинах міжнародного характеру.

Україна, як один з фундаторів ООН, приєдналася до низки інших міжнародних організацій, які відіграють вирішальну роль у розвитку приватних економічних відносин.

Зі вступом до СОТ, перед нашою державою постало завдання гармонізації національного законодавства відповідно до міжнародних стандартів, зокрема тих, що містяться у вимогах Директиви ЄС про товарні знаки та Угоди TRIPS про іншу власність.

Отже, проблема захисту права інтелектуальної власності і, зокрема, товарних знаків, які презентують вітчизняного товаровиробника на світовому ринку набуває особливої актуальності, а процес розвитку міжнародного та національного законодавства в цьому напрямку потребує системного аналізу та вдосконалення.

Захист права на товарний знак передбачена низкою нормативно-правових актів.

Відповідно до п. 11 ч. 1 ст. 420 Цивільного Кодексу України, до об'єкта права інтелектуальної власності належить і, зокрема комерційні (фірмові) найменування, торговельні марки (знаки для товарів і послуг), географічне зазначення.

Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», дотримуючись вимог Директиви ЄС про товарні знаки та Угоди TRIPS, забезпечує правову охорону як товарному знаку досить широкому колу позначень в залежності від форми їх виразу (словесні, зображувальні, об'ємні, кольорові, звукові позначення тощо) за умови наявності у них розрізняльної здатності.

Основною підставою виникнення правової охорони товарних знаків в Україні є їх державна реєстрація.

Згідно п. 6 ч. 1 ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», заявка - сукупність документів, необхідних для видачі свідоцтва, а заявник - особа, яка подала заявку чи набула прав заявника в іншому встановленому законом порядку.

Реєстрацію знаку для товарів і послуг здійснює Державний департамент інтелектуальної власності України (УКРПАТЕНТ).

Однією з основних вимог щодо заявки є вимога єдності, згідно з якою кожна заявка має стосуватися тільки одного товарного знака.

Датою подання заявки на видачу свідоцтва вважається дата одержання Департаментом від заявника належних матеріалів (клопотання про реєстрацію товарного знака, відомостей про заявника та його адреси, зовнішнього зображення позначення, що може бути товарним знаком, відомостей щодо переліку товарів або послуг, для яких заявляється товарний знак тощо)¹.

Якщо товарний знак знаходиться на реєстрації, заявник має право використовувати маркування «ТМ», а якщо знак зареєстрований, то ставиться знак ® на продукцію зі своїм торговельним знаком.

Законом також передбачені формальна та кваліфікаційна експертизи.

Формальна експертиза заявки проводиться після встановлення дати її подання та за наявності документа про сплату збору за подання заявки.

У випадку позитивного результату формальної експертизи проводиться кваліфікаційна експертиза заявки, завданням якої є перевірка відповідності заявленого позначення умовам надання правової охорони.

Свідоцтво на знак для товарів і послуг є офіційним документом, що підтверджує право особи на певний знак (позначення, за яким товари і послуги одних осіб відрізняються від однорідних товарів і послуг іншої особи) та свідчить про те, що даний знак має пріоритет і перебуває під правовою охороною.

Реєстрація кваліфікованого зазначення походження товару є підставою визнання свідоцтва недійсним пов'язана з іншим об'єктом правової охорони інтелектуальної власності - кваліфікованим зазначенням походження товару, яке вказує на конкретне географічне місце, з якого походить товар. Дане питання регулюється Законом України «Про охорону прав на зазначення походження товарів» від 16 червня 1999 р. № 752-XIV (далі - Закон про походження товарів).

Не можуть одержати правову охорону позначення, які зображують або імітують: державні герби, прапори та інші державні символи (емблеми); офіційні назви держав; емблеми, скорочені або повні найменування міжнародних міжурядових організацій; офіційні контрольні, гарантійні та пробірні клейма, печатки; нагороди та інші відзнаки.

Не можуть бути зареєстровані як знаки позначення, які є тотожними або схожими настільки, що їх можна сплутати з іншими товарними знаками.

У США в 1984 р. у зв'язку зі зростанням кількості випадків підробки товарів було прийнято спеціальний Закон, який вперше ввів кримінально-правові санкції за навмисну торгівлю товарами, маркованими підробленими знаками. Відповідно до цього Закону, такими санкціями є штраф до 250 тис. дол. США, або тюремне ув'язнення на термін до 5 років, чи обидва покарання разом. У випадку рецидиву передбачається штраф до 1 млн. дол. США, або

тюремне ув'язнення на термін до 15 років, чи обидва покарання разом.

Стаття 199 Кримінального кодексу Республіки Казахстан містить два склади злочину - незаконне використання товарного знака (ч. 1) і незаконне використання попереджувального маркування (ч. 2).

Кримінальний кодекс Російської Федерації (ст. 180 КК РФ), що набрав чинності 1 січня 1997 р., також передбачає відповідальність за незаконне використання чужого товарного знака, знака обслуговування, найменування місця походження товарів або подібних з ними позначень для однорідних товарів, попереджувального маркування у відношенні незареєстрованого товарного знака.

На відміну від кримінальних кодексів інших країн СНД, Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III не передбачає кримінальної відповідальності за незаконне використання попереджувального маркування. Так, ст. 229 КК України, яка є однією з найбільш відомих його новел і називається «Незаконне використання товарного знака», встановлює кримінальну відповідальність за незаконне використання:

- чужого знака для товарів і послуг;
- фірмового (зареєстрованого) найменування;
- маркування товару.

Сфера незаконного використання попереджувального маркування така ж сама, як і товарного знака.

Отже, на мою думку, аби оберекти громадян від незаконного посягання на їх права та свободи у сфері інтелектуальної власності, потрібно ратифікувати норми Кримінального кодексу Російської Федерації та Сполучених Штатів Америки.

Готуючись до Євро 2012 правовий захист товарних знаків з використанням відповідної символіки у торгівельній і промисловій сферах потребує особливої уваги.

Оскільки набутий досвід по захисту товарних знаків під час футбольного чемпіонату в нашій державі сприятиме розвитку національного права, його гармонізації у відповідності до міжнародних стандартів, що містяться у міжнародних конвенціях і угодах по захисту прав інтелектуальної власності.